

nisteren og jeg i 1863 vare enige om, at Lønningerne i alt Fald skulde fordeles i tre Klasser; men der var rigtignok den Egenhed derved, at vi indskrænkede Tallet i Klassen for de laveste og for de høieste Embeder, medens den hele store mellem-liggende Del af Embederne efter mit Forslag skulde lønnes med det samme Belsøb. Det kan altsaa ikke falde mig ind at være haard imod den ærede Minister i denne Henseende, da jeg selv erindrede om, at jeg dengang har gjort noget lignende. Jeg henlede kun Opmærksomheden paa nogle enkelte Punkter, om hvilke vi mulig kunde blive enige, naar denne Hoveduensighed ikke var tilstede om denne Fond. Foruden hvad jeg sidst anførte, er der dog endnu et Par Punkter, hvorom jeg skal tillade mig at ytre mig, da jeg igjen har faaet Ordet. Der findes i den ærede Ministers Lovforslag en ganske forunderlig Godmodighed som, idet der tales om, at Bispetiendernes Inddragelse i Statskassen skulde være en midlertidig Inddragelse. Det er uhyre godmodigt af den ærede Minister at ville fortælle os, endog i et Lovforslag, at det var en midlertidig Inddragelse i Statskassen, der skete med Bispetienden. Nei de ere komne ind i Statskassen, og det er ikke omtalt, at dette paa nogen Maade skulde være midlertidigt. I en vis Forstand er jo alt midlertidigt, men det er ikke i den Forstand, den ærede Minister har brugt dette Udtryk. Jeg kom til at smile, da jeg læste det, men troede, at denne Udtalelse maatte være flydt Ministeren af Pennen, uden at han har tænkt rigtig derover; thi Inddragelsen er endelig. Da den ærede Minister omgaaes med Tanker om at slaa alle Tiender fast i en særlig Lønningslov, kan jeg nok forstaa, at hans Fingre ogsaa Nø efter Bispetienderne, men jeg vil haabe, at de, som have med denne Sag at gjøre, ikke ville dele hans Tanke om, at Ordningen med Hensyn til dem er midlertidig. Denne Ordning viser ogsaa, hvorledes Lovgivningsmagten noget længere Tid tilbage har tænkt sig disse Forhold. Det viser sig ogsaa her som ved saamange Leiligheder, hvorledes vi gaa tilbage med Hensyn til vor konstitutionelle Frihed og de Rettigheder, vi have i Følge Grundloven. Reaktionen gaar steds videre og videre i sine Fortolkninger, der ere saa kunstige, at vi Andre ikke kunne forstaa dem. Den Gang kunde Regjering og Rigsdag enes om at inddrage Bispetienderne i Statskassen, uden at der var Tale om en særlig Fond, men nu, Gud bevarer, nu kan der ikke være Tale om Sligt, nu skulle de ind i en særlig Fond. Jeg vil dog nævne dette som en Kuriositet, thi

Andet forekommer det mig ikke at være. Lønningernes Størrelse omtalte jeg ikke. Over Gang der her i Thinget har været Tale om et saadant Lovforslag har jeg, for mit Vedkommende udtalt, og jeg skal gjentage det her, at jeg troede, at det, naar vi enedes om Principet, vilde være muligt at komme overens med Hensyn til Lønningernes Størrelse. Jeg tror ogsaa vi gave et godt Bevis derpaa i sidste Samling, idet et æret Medlem, der ikke hører til den Side, hvortil Møretallet i Udvalget hørte, stillede tre Endringsforslag om en noget højere Lønning, og til dem sluttede vi Andre os. Jeg har derfor ikke egentlig villet indlade mig paa Lønningernes Størrelse, men jeg skal kun ligefrem erkende, at de efter min Mening ere for høje. Jeg skal ogsaa sige, at det er en stor Vanskelighed med Hensyn til at gaa videre med dette Lovforslag, at det andet Forslag, som forekommer mig at være forbundet dermed, nemlig Lovforslaget om Menighedernes Delagtighed, Raldelsen af deres Præster, endnu ikke er kommet ind i Folkethinget. Jeg venter imidlertid, at det kommer en af Dagene, og derfor kunne vi roligt gaa videre med dette Lovforslag, idet vi vente, at vi faae det andet med, men det forekommer mig, at man ikke ret kan afgive nogen virkelig Betænkning om den ene af disse Love, før man har den anden liggende for sig og ser, hvorledes det vil være gjørligt at faae dem igjennem. Skjøndt de nemlig angaa noget forskellige Spørgsmaal, hænge de dog saa nøie sammen med hinanden, at den ene kan bringe Forvirring og Forstyrrelse i den anden, naar de ikke komme til at passe efter hinanden. Det ærede Medlem for Christed Amts 3die Valgkreds (Bagger) gav os et meget langt Foredrag, som naar man havde hørt det et andet Sted eller havde læst det, vilde have været meget interessant, og det har ganske sikkert kostet ham nogen Umage, men jeg tror ikke, det havde noget stort Værd med Hensyn til denne Sags Belysning her i Salen. Det ærede Medlem har ikke kunnet komme tidligere med det, da han ikke har været Medlem paa den Tid, da denne Sags Behandling begyndte. Dersom vi havde hørt et saadant Foredrag for en Snes Aar siden, kunde det siges at have været paa sin Plads, og vi kunde da være blevene orienterede i disse Spørgsmaal ved de meget værdifulde Dplysninger, han kom med, men vi ere nu saa langt ude derover, at det var en aldeles forældet Underretning, han gav os, og jeg tror ikke, at noget Medlem har vundet ved at høre dette lange Foredrag. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa